

Паніум — число п'ятнадцять

«250» помножене на три

Jeff Pippenger

2026-02-19

У 2026 році Трамп має відзначати "250" років Америки, що таким чином узгоджується з "250" роками від 457 р. до н. е. аж до Антіоха Магнуса в історії між битвою при Рафії та битвою при Паніумі. Наприкінці "250" років Антіох Магнус постає у 207 р. до н. е., через десять років після Рафії і за сім років до Паніуму. Свідчення "250" років також узгоджується з періодом у "250" років язичницького Риму, бо у 64 році Нерон розпочав переслідування християн, а через "250" років, за Міланським едиктом 313 року, Костянтин Великий узаконив християнство, і переслідування припинилися.

Дональд Трамп відомий своїми зусиллями «зробити Америку знову великою»; це — гасло його прибічників — MAGA. У пророцтві Трамп типологічно представлений постатями Костянтина Великого, Антіоха Великого, і, звісно, в перших кількох віршах одинадцятого розділу Даніїла він — Кир Великий, Ксеркс Великий, а далі — Олександр Великий. Від указу Кира, Дарія та Артаксеркса 457 року до н. е. до історії Паніуму — двісті п'ятдесят років. Кінець «250» років припадає на серединну точку між Рафією та Паніумом, як і 2026 рік. 2026 рік — середина другого президентського строку Трампа. «250» років переслідувань за Нерона ведуть до едикту, який припиняє переслідування християн. Лінія Нерона є середньою лінією з трьох ліній «250» років, представлених Киrom, Нероном і Трампом.

Кир видав перший указ, а Артаксеркс — третій. Кир є першим ангелом, а Артаксеркс — третім. Я маю намір використовувати Кира як символ усіх трьох указів, які разом визначають 457 р. до н. е.

Кир започатковує «250»-річну лінію у 457 р. до н. е., яка закінчується в історії Паніума, що є історією Антіоха Великого, який є Дональдом Трампом. Паніум — це вірш перед недільним законом. Кир позначає початок «250»-річної лінії історії, що репрезентує республіканський рік земного звіра, і Кир також позначає початок 2 300-річної лінії історії, що репрезентує протестантський рік земного звіра.

Нерон започатковує історичну лінію, що репрезентує переслідування, яке веде до компромісу. На відміну від Кира та Сполучених Штатів, що представляють лінію, яка завершується посередині пророчого періоду, лінія Нерона завершується ілюстрацією поступового періоду компромісу, який починається Міланським едиктом 313 року, далі першим недільним законом 321 року, а потім у 330 році — поділом Риму на Схід і Захід. Костянтин фігурує в усіх цих трьох датах. У лінії Нерона від 313 до 330 року — сімнадцять років. У лінії Кира від битви при Рафії 217 р. до н. е. до битви при Паніоні 200 р. до н. е. — також сімнадцять років.

В одинадцятому розділі Даниїла указ Артаксеркса є третім указом. Третій указ символізує третього ангела та недільний закон. «250» років від 457 р. до н. е. і «250» років від 1776 р. обидва завершуються посередині історії, що відбувається безпосередньо перед недільним законом шістнадцятого вірша. Одинадцятий розділ подає вірші, які зрештою відтворюють: у вірші десятому — історію 1989 року; у вірші одинадцятому — історію війни в Україні, що почалася 2014 року; у вірші тринадцятому — повернення Трампа на другий термін у 2024 році; а вірш чотирнадцятий позначає 2025 рік, коли перший папа зі славної землі встановлює зовнішнє видіння.

Даниїла 11:40 сповнилося у 1989 році, коли Радянський Союз було повалено через таємний союз між Іваном Павлом II та Рональдом Рейганом. Той таємний союз у час кінця в 1989 році став прообразом відкритого союзу наприкінці пророчого періоду, що розпочався в 1989 році. Цей відкритий союз і утверджує видіння.

2026 рік є завершенням «250» років пророчої історії, періоду, що розпочався двадцятидвохрічним проміжком від 1776 року аж до часу кінця у 1798 році. Двадцять два роки тієї початкової історії відображені у двадцятидвохрічній історії від 9/11 до 2023 року. Наприкінці двадцяти двох років у 1798 році було знято печаті з книги Даниїла; тоді, наприкінці двадцяти двох років, що розпочалися з 9/11 і завершилися 31 грудня 2023 року, Лев із племені Юдиного почав знімати печаті з Одкровення Ісуса Христа.

Вістка, яка була розпечатана у 1798 році, по закінченні двадцяти двох років, була оприлюднена для широкого загалу у 1831 році, через двісті двадцять років після того, як у 1611 році було видано Біблію короля Якова. З 1798 до 1831 року Боже пророче Слово поступово відкривалося. До 1831 року воно вже було у публічній площині, і чоловіки та жінки відтоді могли бути підзвітними тій вістці, яка була розпечатана у 1798 році. Потім у 1840 році відбулася «ще одна визначна подія», як називає її Сестра Вайт, коли сповнилося пророцтво щодо ісламу.

Від завершення двадцятидвохрічного періоду (1798) до завершення двохсотдвадцятирічного періоду (1831) представлено період розпечатання вістки. Ілюстрація містить віху, на якій вістка формалізується; за нею — віху, що позначає передбачення, яке згодом було перераховане, і яке, коли потім сповнюється, породжує віху, що позначає початок "дивовижного вияву сили Божої".

Двадцятидворічний період наприкінці руху 1989 року тривав від 11 вересня до 2023 року, коли з пророцтва знову було знято печаті. Це пророцтво неминуче започаткувало б період примноження знання, знання, що випробовувало б і відділяло, бо багато покликаних, але мало обраних. Настане момент, коли послання буде винесене в публічну сферу. Воно матиме ознаки того, що його було пророчо переобчислено, і знову міститиме провіщення. Коли публічне провіщення сповниться, послання буде наділене силою, як це представлено історією 1840 року та П'ятидесятниці.

З крахом Радянського Союзу в 1989 році Дан. 11:40 було розпечатано; а в 1996 році вістка Дан. 11 була винесена в публічну сферу. 1996 рік — це двісті двадцять років після 1776

року, який не лише започаткував двадцятидворічний період, що завершився 1798 року, але й розпочав двохсотп'ятдесятирічний період, який закінчується 2026 року. Республіканський рік досягає точки середини на політичних проміжних виборах 2026 року, а Протестантський рік сягає 2026 року, що є завершенням тридцятирічного періоду, який почався формалізацією вістки в 1996 році, вістки, яка була розпечатана у час кінця в 1989 році. Ісус завжди ілюструє кінець початком, тож 2026 рік — це рік, коли має бути формалізована виправлена вістка опівнічного крику, через тридцять років після того, як розпечатана вістка 1989 року була формалізована в 1996 році.

«250-річна» лінія, що починається 1776 року, веде вас до 2026 року, до проміжних виборів за каденції Дональда Трампа, безпосередньо перед битвою Сполучених Штатів і Росії, яка починається, коли буде розв'язаний осел і іслам знову завдасть удару по Сполучених Штатах, як це сталося 11 вересня.

«250-річна» лінія Нерона є середньою з трьох ліній — історично і пророчо. Це визначає лінію Нерона як другого ангела, що є другим випробуванням, яке передує третьому випробуванню. Це друге випробування — випробування «образом звіра», що представляє поступове утвердження союзу церкви і держави, типологічно представлене Міланським едиктом 313 року, який, своєю чергою, привів до першого недільного закону 321 року, а далі — до національної руїни, яка завжди настає після недільного закону, як це представлено історією 330 року.

Міланський едикт 313 року позначає початок встановлення у Сполучених Штатах відносин між церквою та державою, які поступово ведуть до недільного закону шістнадцятого вірша. Той процес розпочався 9/11 із Патріотичним актом, але у фракталі наприкінці часу запечатуння і Патріотичний акт, і Міланський едикт обидва є прообразом акта, що започатковує поступовий період компромісу, який веде до невдовзі прийдешнього недільного закону. Це перший у серії пророчих дій, які безпосередньо поєднують церкву й державу у Сполучених Штатах і урешті-решт приводять до недільного закону.

Міланський едикт 313 року, згідно з історичними свідченнями, містить саме ці елементи, адже це був не один-єдиний едикт; це була серія листів Ліцинія, правителя Східного Риму. На той час Східний Рим усе ще залишався виразно язичницьким, тоді як Костянтин відкривав свої західні володіння для християнства. Саму угоду було укладено у лютому 313 року під час зустрічі, на якій Ліциній також узяв шлюб із єдинокровною сестрою Костянтина, щоб скріпити їхній союз. Листи Ліцинія, оприлюднені у східній частині імперії, встановлювали свободу віросповідання для християн і всіх інших, а також повернення конфіскованого християнського майна.

Міланський едикт поклав край «250» рокам переслідувань і позначає період часу, коли всі свободи, представлені цим едиктом, мають поступово бути відібрані у християн, у міру того як світ крокує разом із Трампом до недільного закону, який невдовзі настане.

Якщо читач хоче зрозуміти, які сили буде залучено в боротьбі, що незабаром настане, йому досить простежити історію тих засобів, які Рим уживав для досягнення тієї самої

мети в минулі віки. Якщо він бажає знати, як об'єднані паписти й протестанти поводитимуться з тими, хто відкидає їхні догмати, нехай зверне увагу на дух, який Рим виявляв щодо Суботи та її захисників.

Королівські едикти, вселенські собори та церковні постанови, підтримані світською владою, були тими кроками, завдяки яким язичницьке свято посіло почесне становище в християнському світі. Першим державним заходом, що запроваджував обов'язкове дотримання неділі, був закон, виданий Костянтином. (A.D. 321) Цей едикт зобов'язував мешканців міст відпочивати у «шанований день сонця», але дозволяв жителям сільської місцевості продовжувати свої сільськогосподарські роботи. Хоча це був по суті язичницький закон, імператор забезпечив його виконання після свого номінального прийняття християнства. Велика боротьба, 573, 574.

Число "25", яке є десятиною від "250", означає заколот і поділ. Ті "25" керівників лаодикійського адвентизму, які вклоняються сонцю у восьмому розділі Єзекіїля, відділені від тих, хто запечатаний у наступному розділі, і Сестра Вайт чітко ототожнює запечатування дев'ятого розділу Єзекіїля із запечатуванням ста сорока чотирьох тисяч книги Об'явлення. Ті "25" мужів є лише десятиною від "250" іменитих мужів, що приєдналися до заколоту Корея, Датана й Авірама. Сестрі Вайт було заборонено залишати засідання Генеральної Конференції 1888 року, бо Гавриїл сказав їй, що вона повинна залишитися й занотувати заколот у Міннеаполісі, бо це було повторення заколоту Корея. "250" є символом заколоту і поділу. У 25-му розділі Євангелія від Матвія є три притчі, які навчають про розділення злих і мудрих. Республіканські й протестантські роги обидва підлягають випробувальному періодові, представленою як чотири покоління, і як народ завіту, так і нація, в якій народ завіту утверджений, піддаються суду в той самий період часу.

Протягом «250» років звіра із землі, який є шостим царством біблійного пророцтва — Сполученими Штатами, лінія Нерона вказує на декрет, представлений Міланським едиктом, що позначає початок поступової ескалації правової війни, яка завершується декретом недільного закону 321 року, відкриваючи період, що закінчується у 330 році поділом усього світу на два класи, представлені як схід і захід. Цей дев'ятирічний період від 321 до 330 року є також сімома днями Свята Кущів, що починаються з недільного закону 321 року й закінчуються тоді, коли Михаїл повстане і час випробування закриється у 330 році.

Відкинути міллеритське засадниче розуміння, що саме Рим утверджує видіння, означає не витримати засадничого випробування, яке настало 31 грудня 2023 року і закінчилося тоді, коли 8 травня 2025 року було обрано першого папу зі славного краю. Засаднича істина, яка дала Вільяму Міллеру змогу розпізнати в Римі символ, що утверджує видіння, є тією істиною, відкинення якої приносить сильну оману. Провал цього першого випробування приносить фесалонікійську сильну оману і доводить, що нерозумні, які не розуміють,— не люблять «Правди». Відкинення символу, який утверджує зовнішнє видіння, є відкиненням засадничого випробування, що є першим із трьох випробувань. Сестра Вайт пов'язує перше випробування за часів Христа з вісткою Івана Хрестителя. Вона зазначає, що ті, хто

відкинув вістку Івана, не отримали б користі від вчення Ісуса і не змогли б побачити диспенсаційну зміну, коли Христос перейшов з подвір'я до Святого місця.

Вона зіставила той поступальний процес випробування з періодом міллеритів і навчає, що ті, хто відкинув вістку першого ангела, уподібнювалися юдеям, які відкинули вістку Івана. У кожній історичній лінії тим, хто провалив перше випробування, наступний крок не приносив користі, і вони були засліплені щодо диспенсаційної зміни, здійснюваної Христом. Ті, хто відкинув вістку 9/11, не могли побачити, що Христос розпочав суд над живими. Ті, хто не складуть основоположного випробування 2023 року, не побачать перехідної зміни від церкви воюючої до церкви торжествуючої. Ті, хто відкидав будь-яке з цих основоположних випробувань, зрештою опинялися в «цілковитій темряві». Де немає видіння, народ зрештою опиняється в цілковитій темряві, і саме Рим установлює світло зовнішнього видіння. Цю істину можна розпізнати в трьох папах та їхньому відношенні до трьох президентів, які стоять у трьох битвах у віршах десять, одинадцять і п'ятнадцять одинадцятого розділу Даниїла.

Зовнішня «250»-річна лінія Кіра, що завершилася 207 р. до н. е. посеред сімнадцятирічного періоду, окресленого битвою при Рафії та битвою при Паніоні, узгоджувалася з «250»-річною лінією, яка почалася з Нерона і завершилася Міланським едиктом 313 року, тим самим окресливши сімнадцятирічний період Костянтина Великого. Дональд Трамп постає як Антіох Великий у 207 р. до н. е., що відповідає 2026 р., і він також постає як Костянтин Великий у 313 р., на початку часу випробування образом звіра. 4 липня 2026 р. Трамп, як Антіох і Костянтин, робить Америку «великою». Трамп є третім із трьох президентів, які відповідають трьом битвам, зазначеним у віршах 10, 11 і 15. Рейган був першим із тих трьох, а Обама — середнім. Ті троє президентів несуть ознаку «істини», а Рейган і Трамп представляють не лише першого й третього, але й Альфу й Омегу.

Пророчою ознакою кожного з президентів є те, що, перебуваючи при владі, вони мають союз із папою того періоду. Рейган та Іван Павло II перебували в таємному союзі, коли в 1989 році повалили Радянський Союз, у виконання віршів 10 і 40 одинадцятого розділу книги Даниїла. Обама, вокітський глобалістський президент, посередині між Рейганом і Трампом, був філософськи узгоджений із вокітським папою Франциском. Союз Трампа з папою Левом є очевидним для всіх, і у 2025 році Трампа було інавгуровано президентом, а Лева — інавгуровано як антихриста. Духовні взаємини президента й папи репрезентовані Єзавеллю та пророками Ваала. Політичні взаємини президента й папи репрезентовані Єзавеллю та Ахавом. В обох цих репрезентаціях Єзавель є главою.

"Коли ми наближаємося до останньої кризи, життєво важливо, щоб серед Господніх знарядь панували гармонія й єдність. Світ наповнений бурями, війнами та розбратом. Та все ж під одним проводом - папською владою - люди об'єднуються, щоб протистояти Богам в особі Його свідків. Цю єдність цементує великий відступник. Прагнучи об'єднати своїх агентів для війни проти істини, він працюватиме над тим, щоб роз'єднувати та розсіювати її захисників. Ревнощі, злі підозри, лихослів'я - усе це підбурюється ним, щоб породити незгоду й розбрат." Свідчення, том 7, 182.

У цей час пануючого беззаконня протестантські церкви, які відкинули «Так говорить Господь», опиняться в дивному становищі. Вони перейдуть на бік світу. У своєму відриві від Бога вони намагатимуться зробити брехню й відступництво від Бога законом держави. Вони впливатимуть на правителів країни, щоб ухвалити закони для відновлення втраченого панування «людини гріха», яка сидить у Божому храмі, видаючи себе за Бога. Римсько-католицькі принципи будуть взяті під державний захист. Протест біблійної істини більше не терпітимуть ті, хто не зробили Божий закон своїм правилом життя. Review and Herald, 21 грудня 1897 р.

Лжепророки Ваала їли за столом Єзавелі. Єзавель була царицею, а пророки були її пророками. У сороковому вірші одинадцятого розділу Даниїла Рейган представлений як «колісниця» та «вершники», символи військової сили, а також як «кораблі», символ економічної потуги. Однак у цьому вірші саме папство є «царем» півночі. Рейган пророко перебував у підлеглих Єзавелі. У той період увесь світ дивувався за звіриною, коли папа Іван Павло II подорожував світом більше, ніж будь-який інший папа. Малахі Мартін, відомий єзуїтський автор, писав про папу Івана Павла II у своїй книзі «Keys of This Blood». Заявлена засаднича теза книги полягала в тому, що за часів Івана Павла II та Рейгана світ перебував у тристоронній боротьбі за світове володарювання між папством, Сполученими Штатами та Радянським Союзом. Мартін передбачав, що в тій боротьбі переможе папство. Таємний союз між Рейганом і антихристом заявив, що розпочалися рухи до зцілення смертельної рани папства, як це проілюстровано у сороковому вірші й далі в одинадцятому розділі Даниїла. Книга Мартіна знову сформулювала давню мету папства — завоювання протестантської Америки. Готовність Рейгана заплющити очі на той факт, що папа є антихристом біблійного пророцтва, за його власним свідченням, ґрунтувалася на його хибному ототожненні Радянського Союзу з антихристом біблійного пророцтва.

Ті, хто заплутуються у своєму розумінні слова і не розуміють, що означає антихрист, безперечно стануть на бік антихриста. Збірник Кресса, 105.

Рейган був першим із восьми президентів, окреслених у перших віршах одинадцятого розділу Книги Даниїла, і він також є першим із трьох із тих восьми президентів, які мають пророчий зв'язок із антихристом. У символіці трьох союзів Рейгана, Обама й Трампа можна розпізнати ознаку істини. Рейган, як перший, є прообразом останнього, і різноманітні паралелі між Рейганом і Трампом разючі та численні. Середня віха трьох кроків, які утверджують єврейське слово «істина», — це бунт, класичним прикладом якого є президентство Обама. 8 травня 2025 року вперше було інтронізовано папу, який був родом зі Сполучених Штатів, і таємний союз Рейгана переріс у відкритий союз Трампа. У 2025 році папство відкрито інтронізувало папу з Прекрасної землі Сполучених Штатів — самої цілі своєї боротьби від 1798 року. Для сповнення передбачення Малахі Мартіна залишався недільний закон, у якому запроваджується триєдиний союз дракона, звіра та лжепророка.

«Декретом, що узаконює установу Папства всупереч Божому закону, наша нація повністю відступить від праведності. Коли Протестантизм простягне свою руку через прірву, щоб схопити руку Римської влади, коли він сягне через безодню, щоб потиснути

руку Спіритизмові, коли під впливом цього потрійного союзу наша країна зречеться кожного принципу своєї Конституції як протестантського і республіканського правління та створить умови для поширення папських неправд і оман, тоді ми знатимемо, що настав час для дивовижної діяльності Сатани і що кінець близько». Свідчення, том 5, 451.

4 липня 2026 року Трамп має намір відзначити ті «250» років, перебуваючи на середині свого президентського терміну. Ця середина — 207 р. до н. е., між битвою при Рафії та битвою при Паніоні. Середина тих сімнадцяти років також визначає початок сімнадцяти років Нерона, що репрезентують 313 рік, і поступове встановлення церковно-державного образу звіра, яке веде до недільного закону 321 року і до шістнадцятого вірша. Цей період розпочинається 313 року шлюбом між Заходом і Сходом, представленим падчеркою Константина із Заходу та Ліцинієм зі Сходу. Період, що починається шлюбним союзом між Заходом і Сходом, завершується відокремленням або розлученням Заходу й Сходу. Середня віха — це перший недільний закон.

Рейган, Обама і Трамп пророчо визначаються трьома етапами Вічного Євангелія, які представлені як три ангели у чотирнадцятому розділі Книги Об'явлення. За президентства Обама, що відповідає другому етапові, було двоє Пап Римських. Франциск, папа «woke», прийшов після Йозефа Ратцінгера (згодом Папи Бенедикта XVI), який очолював Конгрегацію віровчення (CDF) з 25 листопада 1981 року до свого обрання Папою 19 квітня 2005 року. Ратцінгер пішов у відставку, а Франциск розпочав свій понтифікат, що спричинило подвоєння Пап за президентства Обама.

Обаму звинувачують у тому, що він водночас виступає і як гетеросексуал, і як гомосексуал, і що він є символом лжепророка відступницької протестантської Америки, будучи мусульманином, належачи до тієї самої релігії, що й лжепророк Мухаммед. Обама був представником політичної системи славної землі — лжепророка шістнадцятого розділу Одрокнення, але його справжні політичні симпатії узгоджувалися з глобалістами — драконом. Обама є, у пророчому сенсі, шизофренічним, репрезентуючи дві лжерелігії, дві сексуальні орієнтації та дві політичні системи, і за його правління було двоє антихристів. Що стосується сексуальної орієнтації, політичної налаштованості чи релігійних переконань, Обама в кожній із цих сфер був рішуче налаштований залишатися «в шафі». Той факт, що дехто знає його як «Обаму-Розділювача» за його зусилля розділити американських громадян між собою, також відображається в його прихованих особистих, політичних і релігійних переконаннях.

Перший антихрист періоду правління Обама протягом двадцяти чотирьох років очолював Конгрегацію доктрини віри, перш ніж стати Папою Римським. Конгрегація доктрини віри — сучасна назва того, що первісно іменувалося Відомством Інквізиції. Повстання періоду Обама відповідає числу «13» у єврейському слові «істина», яке складається з першої літери єврейського алфавіту (Рейган), тринадцятої літери (Обама) і двадцять другої літери (Трамп). Інквізиція, безперечно, є символом повстання. Папа Бенедикт зрікся свого престолу на користь Франциска у 2013 році, під час шизофренічного правління символу лжепророків

ісламу та відступницького протестантизму.

Другий крок у вічному Євангелії — це зорове випробування, а те, що можна побачити у взаємозв'язку Обама з двома Папами, — це зв'язок між переслідуванням, яке уособлює Установа Інквізиції, та глобалістичною зацикленістю на поклонінні матері-Землі, яку уособлює Папа «woke». Мусульманська віра Обама уособлює розгнів народів, спричинений ісламом, і поразку відступницького протестантизму у виконанні обов'язку, який виражений самою назвою «протестант». Протестант повинен протестувати проти Риму, але ніколи не схилитися перед Римом.

Перший із трьох пап оголошує світові, що вважає себе «добрим папою» католицького провідного пророцтва Фатіми. Іван Павло II вважав себе фатімським «добрим папою», який, на його переконання, зрештою правитиме усім світом залізним жезлом, коли завершиться тристороння боротьба між папством, Сполученими Штатами та глобалістами.

Наступне президентство проголошує роль глобалістів дракона, розгнівлення народів ісламом, неспроможність відступницького протестантизму залишатися протестантським. Президентство Трампа, інавгуроване у 2025 році, відверто стає в союзі з антихристом 2025 року. Світло цих трьох союзів Риму і Сполучених Штатів відкривається в історії завершення битви при Рафії та початку битви при Паніумі. Шлюб царств Ліцинія й Костянтина на початку періоду сімнадцяти років репрезентує союз 2025 року.

Альянс 2025 року є фальшивою притчею про десять дів. Спершу звершується шлюб, а потім настає період дослідження, що зрештою приводить до другої фази шлюбу, де відбувається консуммація, і двері зачиняються. Фальшива притча про десять дів розпочалася 2025 року, і вона буде довершена при недільному законі, що незабаром настане, згідно з віршами шістнадцятим і сорок першим одинадцятого розділу Даниїла. У фальшивому шлюбі батьком є Сатана, женихом — папство, а нареченою — відступницька протестантська Америка. У вірші чотирнадцятому одинадцятого розділу Даниїла грабіжники народу Даниїла — це Рим, який утверджує видіння. Відкинути ототожнення Вільяма Міллера Риму як символу, що утверджує видіння, — це рівнозначно відкиненню звістки першого ангела та звістки Івана Хрестителя. Коли чинний антихрист вступив на посаду 2025 року, він утвердив видіння восьми президентів і виконав чотирнадцятий вірш.

Ми нині перебуваємо у храмовому випробуванні; це друге випробування, яке передусе лакмусовому й третьому випробуванню.

Ми продовжимо їх у наступній статті.